

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/114/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1125013146
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jaroslav Šupa
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1125013146.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Jany Richterovej a Mgr. Jaroslava Šupu v právnej veci žalobcu: Patronka West Gate, s.r.o., so sídlom Púpavová 75, Bratislava, IČO: 35 805 790, proti žalovanému: Z. H. X., Q. X.X.XXXX, W. U. M. XXX/b, XXXX P., Š. X.O., prechodne bytom Tichá 9, Most pri Bratislave, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV č. k. 23C/9/2025-66 zo dňa 12. augusta 2025, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd 1.) zakáže žalovanému akýmkoľvek spôsobom previesť, predať, darovať, založiť, zaťažiť alebo inak nakladať s huteľnou vecou - originálom obrazu Paplo Picasso „Zátišie s Violínom“ (1915), vrátane všetkých jeho súčastí, certifikátov pravosti a poistných zmlúv; 2.) prikáže žalovanému, aby do 7 dní odo dňa doručenia uznesenia odovzdať predmetný obraz do priamej dispozície súdnemu exekútorovi JUDr. Jánovi Debnárovi, IČO: 37 820 478 (exekútorový úrad Krné 84, 962 12 Detva, sp. zn. 199EX 1042/2022), a to na adrese jeho exekútorského úradu alebo na mieste určenom exekútorom; ak obraz fyzicky drží tretia osoba, je povinná ho vydať na pokyn exekútora; 3.) uloží žalovanému povinnosť do 3 dní od doručenia tohto uznesenia písomne oznámiť súdu a exekútorovi presné miesto uloženia obrazu a osoby, ktoré s ním fakticky disponujú, vrátane poistných či úschovných zmlúv; a to všetko do právoplatnosti rozhodnutia v exekúcii sp. zn. 199 EX 1042/22.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. c) a d), § 329 ods. 1 a § 330 ods. 1 CSP a vecne tým, že potrebu úpravy pomerov žalobca odôvodňoval tým, že má vykonateľnú pohľadávku voči odporcovi, ktorá je predmetom exekučného konania, pričom v rámci výkonu exekúcie bolo zistené, že žalovaný nedisponuje žiadnym majetkom. Uvedené je však v rozpore so samotným tvrdením žalovaného, keď na hlavnom pojednávaní v trestnej veci vypovedal ako svedok a uviedol, že vlastní obraz Pabla Picassa - Zátišie s violínom. Zároveň poukázal na to, že tento obraz môže byť veľmi ľahko scudzený treťou osobou a v záujme zabráneniu prevodu vlastníckeho práva žalovaného voči tomuto umeleckému dielu žiadal nariadiť neodkladné opatrenie a zakázať nakladať žalovanému s obrazom a odovzdať ho do rúk exekútora JUDr. Jána Debnára, resp. označiť miesto či osoby u ktorých sa obraz nachádza. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca neosvedčil potrebu okamžitého zásahu súdu na úpravu pomerov strán sporu. Je pravda, že predložil súdu listinné dôkazy, z ktorých je zrejmé, že má voči žalovanému vymožitelnú (správnejšie vymáhateľnú - pozn. odvolacieho súdu) pohľadávku na sumu 600 000,- €, v súvislosti s ktorou aj prebieha exekučné konanie vedené na exekútorском úrade JUDr. Jána Debnára pod sp. zn. 199EX 1042/2022. Zároveň z predložených listín mal prvoinštančný súd za osvedčené, že ku dňu 18.7.2025 exekútor

z doposiaľ zistených informácií okrem bankových účtov v bankách na území Slovenskej republiky s neznámou výškou zostatku nezistil u žalovaného žiaden majetok a do dňa podania správy o stave exekúcie sa nepodarilo vo vzťahu k exekvovanej pohľadávke vymôcť od žalovaného žiadnu sumu. Taktiež z obsahu listinných dôkazov vyplýva, že žalovaný vypovedal dňa 26.2.2018 na pojednávaní konanom na vtedajšom Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 3T/65/2016 v postavení svedka, kde uviedol, že je pravdou, že mu p. S. poskytol pôžičku vo výške 500 000,- €, celá vec bola zabezpečená rodinným obrazom - Picasso, Zátíšie s violínom, rok 1915, olej na plátne. Tento obraz je vlastníctvom žalovaného a jeho rodiny a jeho detí, ktoré majú podiel 30 %. Momentálne je obraz v Prahe u p. H. F., ktorý je jeho partnerom vo veciach umeleckých diel, je jeden z najväčších súkromných zberateľov strednej Európy. Pán F. tento obraz momentálne pripravuje na predaj v Berlíne v aukčnom dome. Z obsahu predložených listín však nie je zrejmé, či žalovaný v súčasnosti naďalej vlastní predmetný obraz, keďže od hlavného pojednávania konaného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 3T/65/2016, na ktorom o tomto obraze vypovedal, ubehlo viac ako sedem rokov (od februára 2018). Zároveň sám žalovaný už v roku 2018 uviedol, že obraz sa mal pripraviť na predaj v Berlíne v aukčnom dome. Taktiež z obsahu zápisnice na č. l. 16-23 vyplýva, že predmetný obraz nevlastní žalovaný sám, ale je súčasne aj vo vlastníctve jeho detí, ktoré majú podiel 30 %. A teda v prípade, ak by aj súd dospel k záveru o dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (k čomu však nedospel), tento zákaz nakladať s hnutelnou vecou, resp. jej odovzdanie do dispozície exekútora, by sa dotkol aj tretích osôb, ktoré nie sú súčasťou konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Po vyhodnotení skutkového stavu vyplývajúceho z obsahu súdneho spisu a po dôkladnom zvážení všetkých okolností danej veci dospel súd prvej inštancie k záveru, že nie sú splnené podmienky pre okamžitý zásah súdu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia voči žalovanému, preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

3. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia úspešný, mal by nárok na náhradu trov konania. Pretože mu však v konaní žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie mu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Opačný postup, t. j. priznanie nároku na náhradu trov konania úspešnej strane, hoc jej žiadne nevznikli, t. j. nevynaložila pri bránení práva žiadne výdavky, by bolo vo svojej podstate popretím § 251 CSP, kedy za trovy konania sú považované len výdavky vynaložené v konaní.

4. Proti tomuto uzneseniu v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že nariadi neodkladné opatrenie v nasledovnom znení: „Zákaz nakladania: Odporcovi sa zakazuje akýmkoľvek spôsobom previesť, zaťažiť, premiestniť, scudzíť alebo zničiť hnutelnú vec - originál obrazu Pablo Picasso: „Zátíšie s violínou“ (1915), vrátane certifikátov pravosti a poisťných/úschovných dokumentov. Zachovanie a súčinnosť: Odporca je povinný zdržať sa akéhokoľvek konania, ktoré by viedlo k zmareniu budúcej exekúcie tohto diela, a vykonať všetky úkony potrebné na zachovanie jeho dostupnosti pre výkon exekúcie. Oznamovacia povinnosť: Odporca je povinný do 3 dní od doručenia uznesenia písomne oznámiť súdu a súdnemu exekútorovi presné miesto uloženia diela a identitu osôb, ktoré ním fakticky disponujú, a predložiť kópie poisťných/úschovných zmlúv. Úschova (primárny variant): Ak má odporca dielo vo svojej moci (držbe) alebo ho vie bez neprimeranej ťažkosti zabezpečiť, je povinný ho do 7 dní od doručenia uznesenia odovzdať do úschovy súdneho exekútora JUDr. Jána Debnára, IČO 37 820 478, Exekútorový úrad Krné 84, 962 12 Detva, sp. zn. 199Ex 1042/22. Trvanie: Opatrenie sa nariaďuje na dobu 6 mesiacov (§ 330 ods. 1 CSP).“ Tzv. subsidiárne, ak odvolací súd nevyhovie zmene, navrhol podľa § 389 CSP uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie. Poznamenal, že vzhľadom na námietku zásahu do práv tretích osôb v napadnutom uznesení, návrh formuluje povinnosť primárne voči žalovanému (povinnosť konať a zabezpečiť odovzdanie), nie priamy príkaz tretej osobe. Tým sa rešpektuje rámcem § 325 ods. 2 CSP a minimalizuje zásah mimo strán konania. Svoje odvolanie odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Súd prvej inštancie nesprávne vyložil § 325 ods. 1 CSP a v štádiu neodkladného opatrenia fakticky vyžadoval úplné preukázanie aktuálneho stavu vlastníctva diela, hoci zákon vyžaduje iba hodnoverné osvedčenie nároku a hrozby ujmy. Žalobca okrem iného osvedčil konkrétnu indíciu vysokohodnotného, ľahko premiestniteľného aktíva (originál Picassa) a jeho dlhodobé uloženie u tretej osoby v zahraničí s indikovaným zámerom predaja. Tieto okolnosti spravdepodobňujú obavu ohrozenia účelu exekúcie a odôvodňujú bezodkladný zásah. Navrhované opatrenie je úzko cieleňé (zákaz dispozície, oznamovacia povinnosť, prípadne úschova cez exekútora), je časovo limitované (§ 330 ods. 1 CSP) a zachováva status quo do rozhodnutia v exekúcii. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s balansovaním ujmy - zásah do práv žalovaného je

dočasný a relatívne mierny, no riziko pre odvolateľa je nenávratné (predaj/ukrytie). Súd prvej inštancie založil zamietnutie najmä na úvahe, že nie je osvedčené aktuálne vlastníctvo diela a že zásah by sa mohol dotknúť spoluvlastníckych práv detí žalovaného. Takýto záver nevyvracia existenciu osvedčenej hrozby pre účel exekúcie. Aj pri nejasnostiach o aktuálnom držiteľovi je primerané uložiť zákaz dispozície a oznamovaciu povinnosť žalovanému, prípadne povinnosť vykonať potrebné úkony na odovzdanie do neutralizovanej úschovy (exekútor), čím sa minimalizuje zásah do práv tretích osôb a zároveň sa chráni účel exekúcie. Pri pochybnostiach mal súd prvej inštancie vykonať jednoduché listinné osvedčenia - vyžiadanie aktuálnej správy exekútora, potvrdenie o držbe/deponovaní diela, poisťné/úschovné zmluvy či komunikáciu s deklaroványm držiteľom. Opomenutie viedlo k neúplnému skutkovému základu.

5. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Stotožnil sa s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie. Predovšetkým poukázal na to, že osoba konajúca za žalobcu nie je konateľom žalobcu. Majetkové pomery obrazu Zátisie s violínou od Pabla Picassa sa po smrti jeho bývalej manželky J. X. zmenili z pôvodných: 1/3 žalovaný a 1/3 deti J., W. G. Q., ako jediní dedičia po zosnulej J. X., a po prepísaní žalovaného podielu na deti k 1.1.2019 tak, že obraz výlučne vlastní deti žalobcu J., W. G. Q. X.. Obraz sa nachádza vo Švajčiarsku. Predmetný obraz nikdy a nikde nefiguroval ako zábezpeka k pôžičke, konateľ žalobcu si toto tvrdenie vymyslel kvôli presadeniu tohto opatrenia.

6. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 324 ods. 3 CSP neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

11. Podľa § 326 ods. 1, 2 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

12. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

13. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

14. Podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

15. Účelom neodkladného opatrenia v civilnom sporovom konaní je predovšetkým dosiahnutie okamžitej úpravy pomerov strán. Okrem riadne podaného návrhu spĺňajúceho všeobecné i osobitné náležitosti podania tohto druhu sú predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia osvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov alebo osvedčenie, že je tu dôvodná obava, že výkon exekúcie bude ohrozený. V konaní musí byť aspoň osvedčená dôvodnosť a trvanie práva, resp. právneho vzťahu medzi stranami, ktorému má byť neodkladným opatrením poskytnutá ochrana. Tieto predpoklady musia byť splnené kumulatívne. Samotné navrhované neodkladné opatrenie musí predstavovať účinný prostriedok na dosiahnutie sledovaného cieľa, ktorý pri zachovaní svojho účelu len v nevyhnutnej miere obmedzí stranu, voči ktorej smeruje. V súlade s princípom proporcionality nemožno nariadiť neodkladné

opatrenie, ktorým by bola poskytnutá ochrana právu oprávnenej osoby spôsobom neprimerane zasahujúcim do práv povinnej osoby. Neodkladným opatrením dočasnej povahy nesmie byť vytvorený trvalo nezvratný stav. Napokon tiež platí, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len vtedy, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Zrýchlený spôsob konania o nariadenie neodkladného opatrenia neumožňuje súdu vykonať plnohodnotné dokazovanie. Z tohto dôvodu jeho navrhovateľa zaťažuje iba povinnosť osvedčiť existenciu skutočností rozhodujúcich pre jeho nariadenie.

16. Odvolací súd považuje predovšetkým za potrebné zdôrazniť, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné v štádiu odvolacieho konania meniť. Pravidlo ustanovené v § 371 CSP zakazujúce zmenu žaloby v odvolacom konaní, je potrebné analogicky (článok 4 ods. 1 CSP) uplatniť aj na návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd preto v tomto opravnom konaní preskúmaval správnosť napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, nezaoberal sa dôvodnosťou žalobcom zmeneného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

17. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že za žalobcu konala neoprávnená osoba, keďže pán R. J. nie je konateľom žalobcu, odvolací súd po oboznámení sa v výpisom z Obchodného registra oddiel: Sro, vložka číslo: 23448/B týkajúceho sa žalobcu zistil (§ 185 ods. 3 CSP), že od 12.9.2025 je jediným konateľom žalobcu Z.. U. U.. V čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dňa 31.7.2025, ako aj v čase podania odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie dňa 13.8.2025 však konateľom žalobcu bol pán R. J., ktorý túto funkciu zastával podľa zápisu v Obchodnom registri od 13.5.2025 do 11.9.2025, pričom bol oprávnený menom žalobcu konať samostatne.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca ako veriteľ má pohľadávku voči žalovanému ako dlžníkovi s výškou istiny 600 000,-€, ktorú žalovaný uznal čo do dôvodu a výšky, čo vyplýva z notárskej zápisnice N 904/2019, NZ 40522/2019 zo dňa 12.11.2029, pričom zároveň súhlasil s vykonateľnosťou tento notárskej zápisnice. Na základe tejto vykonateľnej notárskej zápisnice je voči žalovanému vedené exekučné konanie súdnym exekútorom JUDr. Jánom Debnárom, so sídlom exekútorského úradu Krné 84, Detva, pričom zo správy o priebehu predmetnej exekúcie zo dňa 18.7.2025 vyplýva, že súdny exekútor nezistil na území Slovenskej republiky žiaden majetok žalovaného. Skutočnosť, že žalovaný má byť vlastníkom hnuiteľnej veci - obrazu Pabla Picassa Zátíšie s violínou z roku 1915, žalobca osvedčoval zápisnicou z hlavného pojednávania, ktoré sa konalo dňa 26.2.2018 vo veci vedenej bývalým Okresným súdom Bratislava IV pod sp. zn. 3T/65/2016, kde žalovaný vypovedal v procesnom postavení svedka o tom, že je spoluvlastníkom daného obrazu (jeho spoluvlastnícky podiel predstavoval 70 %), súčasne vypovedal, že obraz sa nachádza v Prahe. Vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaný uviedol, že predmetný obraz od 1.1.2019 nevlastní, spoluvlastnia ho jeho deti, pričom sa má v súčasnosti nachádzať vo Švajčiarsku.

19. Súd prvej inštancie, hoci nemohol ešte vychádzať z vyjadrenia žalovaného, správne dospel k záveru, že žalobca neosvedčil, že žalovaný v čase rozhodovania súdu prvej inštancie predmetný obraz vlastnil. Ide o hnuiteľnú vec, vlastnícke právo žalovaného ku ktorej žalobca osvedčoval dôkazom z roku 2018, teda z obdobia pred viac než siedmich rokov. Až v odvolaní žalobca navrhol na preukázanie vlastníctva a držby veci dokazovanie, avšak tento jeho oneskorene prednesený návrh (§ 366 CSP) navyše ani nie je určitý, keďže žalobca navrhol vyžiadanie aktuálnej správy od exekútora (nie je však zrejmé z akého dôvodu) a „potvrdenie o držbe/deponovaní diela, poisťné/úschovné zmluvy či komunikáciu s deklarovateľom“, bez toho aby špecifikoval tieto len druhovo vymedzené navrhované dôkazy.

20. Odhliadnuc od vyššie uvedeného je podľa odvolacieho súdu významnejšie, že žalobca netvrdil, že by mal akýkoľvek právny vzťah k predmetnej veci. Nariadenia neodkladného opatrenia sa domáhal výlučne v záujme zabezpečenia vymoženého svojej peňažnej pohľadávky, ktorej exekučné vymáhanie považoval pre nezistenie iného majetku žalovaného a pre možnú dispozíciu s predmetnou hnuiteľnou vecou za ohrozené. Súčasne je v tejto súvislosti potrebné zdôrazniť, že sám žalobca osvedčil a napokon to potvrdil vo svojom vyjadrení aj žalovaný, že predmetná vec sa nachádza v cudzine (podľa dôkazu - zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 26.2.2018, sa mala nachádzať v Česku, podľa žalovaného sa v súčasnosti nachádza vo Švajčiarsku).

21. V prípade prebiehajúceho exekučného konania je zistenie a prípadne zabezpečenie majetku povinného predovšetkým vecou súdneho exekútora, ktorý za týmto účelom môže využívať inštitúty upravené Exekučným poriadkom. Ak ich využitie vo výnimočných prípadoch z nejakého dôvodu neprichádza do úvahy, nie je vylúčené, aby sa oprávnený aj počas priebehu exekučného konania

domáhal voči povinnému nariadenia určitého neodkladného opatrenia v civilnom sporovom konaní. V posudzovanej veci, ak odvolací súd odhliadne od neosvedčenia, že žalovaný je vlastníkom predmetného obrazu, by prekážkou, ktorá súdnemu exekútorovi bráni využiť právne nástroje vyplývajúce z Exekučného poriadku, bola skutočnosť, že hnutelná vec, vo vzťahu ku ktorej sa žalobca domáha nariadenia neodkladného opatrenia, sa nesporne nachádza v cudzine. Právomoc súdneho exekútora, ktorý má postavenie orgánu verejnej moci Slovenskej republiky, je obmedzená na územie Slovenskej republiky. Na zabezpečenie výkonu rozhodnutia (resp. v tomto prípade inej verejnej listiny) na majetok povinného v cudzine neslúži inštitút neodkladného opatrenia, ktorým by sa azda mal povinný donútiť dopraviť svoj hnutelný majetok na územie Slovenskej republiky. Na tento účel slúži inštitút uznania cudzieho rozhodnutia (alebo inej verejnej listiny) v cudzom štáte za účelom jeho výkonu, a to na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Brusel Ia) v prípade členských štátov Európskej únie alebo príslušnej medzinárodnej zmluvy v prípade tretích krajín. Tento právom predpokladaný postup nie je možné obchádzať využitím inštitútu neodkladného opatrenia.

22. Možno teda uzavrieť, že žalobca neosvedčil existenciu právneho vzťahu, ktorému žiada v tomto prípade poskytnúť ochranu. Za účelom vymoženía svojej pohľadávky z majetku povinného nachádzajúceho sa v cudzine, má dostupné na to priamo určené právne nástroje vychádzajúce z európskeho práva, prípadne medzinárodného práva súkromného. Sekundárne potom žalobca ani neosvedčil, že žalovaný je vlastníkom veci, vo vzťahu ku ktorej sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ako to konštatoval aj súd prvej inštancie.

23. Odvolací súd z uvedených dôvodov, teda preto, že neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil, pretože je vo výrokovej časti vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP).

24. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, preto by mu vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. V konaní úspešnému žalovanému však podľa obsahu spisu žiadne trovy konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. S poukazom na článok 4 ods. 2 CSP a zásadu hospodárnosti konania vyjadrenú v článku 17 CSP nebude potom ani potrebné, aby súd o výške náhrady trov konania rozhodoval podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 10 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).